

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ЧЕШКЕ РЕПУБЛИКЕ О РАЗМЕНИ И УЗАЈАМНОЈ ЗАШТИТИ ТАЈНИХ ПОДАТАКА

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Републике Србије и Чешке Републике о размени и узајамној заштити тајних података, потписан 13. маја 2013. године, у Београду, у оригиналу на српском, чешком и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума у оригиналу на српском језику гласи:

**СПОРАЗУМ
ИЗМЕЂУ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
И
ЧЕШКЕ РЕПУБЛИКЕ
О РАЗМЕНИ И УЗАЈАМНОЈ ЗАШТИТИ ТАЈНИХ ПОДАТАКА**

Република Србија и Чешка Република, (у даљем тексту: Стране),

у жељи да осигурају заштиту тајних података које међусобно размењују, односно које размењују правна или физичка лица у њиховој надлежности и уз узајамно поштовање националних интереса и безбедности,

споразумеле су се о следећем:

Члан 1.

Предмет споразума

1. Предмет овог споразума јесте да обезбеди заштиту тајних података који се размењују или стварају у сарадњи између Страна, односно правних или физичких лица у њиховој надлежности.
2. Овај споразум се односи на сваки уговор или договор, као и на сваку другу сарадњу која укључује размену тајних података између Страна, односно правних или физичких лица у њиховој надлежности.
3. Службе безбедности Страна размењују тајне податке непосредно.

Члан 2.

Дефиниције

У сврху овог споразума наведени термини имају следеће значење:

„**Тајни подаци**” су сви подаци који, независно од форме у којој се налазе, захтевају заштиту од неовлашћеног откривања, противправног присвајања или губитка, у складу с националним законодавством сваке Стране и који су означени као такви.

„**Уговор с тајним подацима**” је уговор који садржи или подразумева приступ тајним подацима.

„**Страна порекла**” је Страна, односно правно или физичко лице у њеној надлежности која уступа тајне податке.

„**Страна прималац**” је Страна, односно правно или физичко лице у њеној надлежности која прима тајне податке.

„**Трећа страна**” је свака држава, као и правно или физичко лице у њеној надлежности, односно међународна организација која није Страна у овом споразуму.

Члан 3.

Органи надлежни за заштиту тајних података

1. Органи надлежни за заштиту тајних података и примену овог споразума су:

у Републици Србији:

Канцеларија Савета за националну безбедност и заштиту тајних података.

у Чешкој Републици:

Канцеларија за националну безбедност (Narodni bezpečnostni urad).

2. Органи надлежни за заштиту тајних података доставиће један другом све службене информације за контакт и називе других државних органа који су надлежни за заштиту тајних података и примену овог споразума.

Члан 4.

Степени тајности

Еквивалентни степени тајности су:

У Републици Србији	У Чешкој Републици
ДРЖАВНА ТАЈНА/ DRŽAVNA TAJNA	PŘÍSNĚ TAJNÉ
СТРОГО ПОВЕРЉИВО/ STROGO POVERLJIVO	TAJNÉ
ПОВЕРЉИВО/ POVERLJIVO	TAJNÉ DŮVĚRNÉ
ИНТЕРНО/ INTERNO	VYHRAZENÉ

Члан 5.

Приступ тајним подацима

Приступ тајним подацима који се уступају према овом споразуму могу имати само физичка лица која су за то овлашћена, у складу с националним законодавством сваке од Страна.

Члан 6.

Принципи безбедности

1. Страна порекла дужна је:

а) да обезбеди да тајни подаци буду означени одговарајућим ознакама степена тајности у складу с њеним националним законодавством,

б) да обавести Страну примаоца о свим условима под којима уступа тајне податке,

ц) да обавести Страну примаоца о свим накнадним изменама степена тајности или укидању степена тајности.

2. Страна прималац дужна је:

а) да обезбеди да сви тајни подаци буду означени еквивалентним степеном тајности у складу са чланом 4. овог споразума,

б) да омогући исти степен заштите за примљене тајне податке као за националне тајне податке еквивалентног степена тајности,

ц) да обезбеди да ознаке степена тајности примљених тајних података не могу бити укинута или промењене без претходног писменог одобрења Стране порекла,

д) да осигура да тајни подаци не могу бити уступљени трећој страни без претходног писменог одобрења Стране порекла,

е) да користи тајне податке само у сврху за коју су уступљени и у складу са захтевима за руковање тим подацима које је поставила Страна порекла.

Члан 7.

Безбедносна сарадња

1. Да би се примењивали слични стандарди безбедности, орган надлежан за заштиту тајних података дужан је да обавести други орган надлежан за заштиту тајних података који му је упутио захтев, о свом националном законодавству које се односи на заштиту тајних података и праксама које проистичу из њихове примене.

2. Орган надлежан за заштиту тајних података дужан је да, у складу са својим националним законодавством, пружи помоћ другом органу надлежном за заштиту тајних података који му је упутио захтев током спровођења процедура за издавање безбедносних сертификата за физичка и правна лица.

3. Стране узајамно признају безбедносне сертификате за физичка и правна лица у складу са својим националним законодавством.

4. Орган надлежан за заштиту тајних података дужан је да одмах обавести други орган надлежан за заштиту тајних података о свим изменама у вези са признатим безбедносним сертификатима за физичка и правна лица, посебно ако су ти сертификати опозвани или ако су престали да важе.

5. Сарадња у складу са овим споразумом врши се на енглеском језику.

6. Орган надлежан за заштиту тајних података обавештава други орган надлежан за заштиту тајних података о безбедносним ризицима који могу угрозити размењене тајне податке.

Члан 8.

Уговори с тајним подацима

1. Орган надлежан за заштиту тајних података дужан је да другом органу за заштиту тајних података који му је упутио захтев потврди да предложени уговарачи-извршиоци посла, као и физичка лица која учествују у преговорима за закључење уговора с тајним подацима, односно у примени

уговора с тајним подацима имају безбедносни сертификат за физичка, односно правна лица.

2. Орган надлежан за заштиту тајних података може да захтева да се спроведе безбедносна инспекција правног лица које се налази на територији друге Стране, да би се обезбедила стална усаглашеност са националним законодавством своје Стране којим се уређује област заштите тајних података.

3. Уговори с тајним подацима садрже безбедносни анекс и програмска безбедносна упутства у вези са применом безбедносних захтева и степеном тајности сваког елемента уговора с тајним подацима. Један примерак програмских упутства за безбедност доставља се органу надлежном за заштиту тајних података Стране у чијој надлежности је примена уговора с тајним подацима.

Члан 9.

Пренос тајних података

1. Тајни подаци се преносе у складу са националним законодавством Стране порекла дипломатским путем или другим путем о коме се договоре органи надлежни за заштиту тајних података.

2. Стране могу преносити тајне податке електронским путем у складу с безбедносним процедурама које су одобрили органи надлежни за заштиту тајних података.

Члан 10.

Умножавање, превођење и уништавање тајних података

1. Умножени примерци и преводи тајних података носе одговарајућу ознаку степена тајности и заштићени су као оригинални тајни подаци. Број умножених примерака не сме бити већи од неопходног минимума.

2. На преводе се ставља напомена на језику превода да они садрже тајне податке Стране порекла.

3. Тајни подаци са ознаком тајности ДРЖАВНА ТАЈНА/PŘÍSNĚ ТАЈNĚ преводе се или умножавају само уз претходно писмено одобрење Стране порекла.

4. Тајни подаци са ознаком тајности ДРЖАВНА ТАЈНА/PŘÍSNĚ ТАЈNĚ не уништавају се, већ се враћају Страни порекла.

Члан 11.

Посете

1. За посете које захтевају приступ тајним подацима потребно је писмено одобрење органа надлежног за заштиту тајних података, осим ако се органи надлежни за заштиту тајних података о томе другачије не договоре.

2. Најмање двадесет дана пре датума започињања посете, посетилац подноси захтев за посету свом органу надлежном за заштиту тајних података који тај захтев прослеђује органу надлежном за заштиту тајних података друге Стране. У хитним случајевима, захтев за посету може да се поднесе у краћем року, зависно од претходно постигнуте координације између органа надлежних за заштиту тајних података.

3. Захтев за посету садржи:

- а) име и презиме посетиоца, датум и место рођења, држављанство, број пасоша/личне карте;
 - б) функцију посетиоца и ближи опис правног лица које тај посетилац представља;
 - ц) степен тајности безбедносног сертификата посетиоца и његово важење;
 - д) датум и трајање посете, а у случају учесталих посета треба навести укупан период који ће бити обухваћен тим посетама;
 - е) сврху посете, укључујући највиши степен тајних података с којима ће се радити;
 - ф) назив, адресу, број телефона/факса, имејл и лице за контакт правног лица које је предмет посете;
 - г) датум, потпис и службени печат органа надлежног за заштиту тајних података.
4. Органи надлежни за заштиту тајних података могу се договорити да утврде списак посетилаца којима су одобрене чешће посете, као и о појединостима тих посета.
5. Тајни подаци које посетилац прибави током своје посете сматраће се тајним подацима који су уступљени у складу са овим споразумом.

Члан 12.

Нарушавање безбедности

1. Органи надлежни за заштиту тајних података су обавезни да одмах писмено обавесте један другог о сваком нарушавању безбедности које за последицу има губитак, противправно присвајање или неовлашћено откривање тајних података или о сумњи да је до тога дошло.
2. Надлежни безбедносни органи Стране примаоца дужни су да одмах спроведу истрагу о том инциденту. Надлежни безбедносни органи Стране порекла су дужни да, на захтев, сарађују у тој истрази.
3. Страна пријема је дужна да писменим путем обавести Страну порекла о околностима нарушавања безбедности тајних података, обиму штете, донетим мерама за њено смањење и о резултату истраге.

Члан 13.

Трошкови

Свака Страна сноси свој део трошкова који настану током примене овог споразума.

Члан 14.

Тумачење и спорови

Сваки спор у вези са тумачењем или применом овом споразума решава се преговорима између Страна и не упућује се на решавање домаћем или међународном суду.

Члан 15.

Административни уговори

Органи надлежни за заштиту тајних података могу ради примене овог споразума да закључе административне уговоре.

Члан 16.

Завршне одредбе

1. Овај споразум се закључује на неодређено време и ступа на снагу првог дана другог месеца након датума када је примљено последње обавештење достављеног дипломатским путем у коме се наводи да су окончане унутрашње правне процедуре за ступање на снагу овог споразума.

2. Овај споразум може бити измењен и допуњен на основу узајамне сагласности Страна. Све измене и допуне ступају на снагу у складу са ставом 1. овог члана.

3. Страна има право да у сваком тренутку писменим путем откаже овај споразум и у том случају он престаје да важи шест месеци од дана када друга Страна прими писмено обавештење о отказу.

4. Без обзира на отказ споразума, тајни подаци који су уступљени или створени на основу овог споразума биће заштићени у складу са његовим одредбама, док Страна порекла не ослободи Страну примаоца те обавезе.

5. Потврђујући горе наведено, овај споразум су потписали прописно овлашћени представници својих влада.

Сачињено у Београду, дана 13. маја 2013. године у по два оригинала на српском, чешком и енглеском језику, при чему су сви текстови подједнако веродостојни. У случају различитог тумачења, меродаван је текст Споразума на енглеском језику.

За Републику Србију	За Чешку Републику
<p>др Горан Матић директор Канцеларија Савета за националну безбедност и заштиту тајних података</p>	<p>Душан Навратил директор Канцеларија за националну безбедност</p>

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

1. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење Закона о потврђивању Споразум између Републике Србије и Чешке Републике о размени и узајамној заштити тајних података садржан је у одредби члана 99. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије која прописује да Народна скупштина потврђује међународне уговоре када је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

2. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

1. Доношењем Закона Република Србија показује спремност да билатералну сарадњу са Чешком Републиком у сектору безбедности унапреди закључивањем споразума којим ће бити уређена област размене и заштите тајних података.

2. У Стратегији националне безбедности Република Србија је дефинисала основна опредељења политике националне безбедности као што је унапређење односа са чланицама Европске уније, као и чланицама и партнерима НАТО. Доношењем Закона о потврђивању Споразума стварају се услови за интензивнију и делотворнију сарадњу са једном од држава која је чланица Европске уније и НАТО.

3. Доношењем Закона стварају се услови заједничког деловања против изазова, ризика и претњи који се односе не само на Републику Србију, већ представљају глобалне изазове, ризике и претње, затим, сарадњу у заједничким обукама и ангажовања елемената система безбедности у мултинационалним операцијама, управљању кризама и управљању границом.

4. Доношењем Закона стварају се услови за ефикаснију сарадњу свих државних органа Републике Србије и Чешке Републике у области унутрашњих послова, правде, спољних послова, одбране и служби безбедности и сарадњу државних органа са привредним субјектима са територије друге државе, с једне стране и сарадња привредних субјеката са територија обе државе, с друге стране, чије се пословање односи на производњу роба и пружање услуга за потребе безбедносног сектора, наменску индустрију и друге сродне области које су повезане са стварањем или разменом тајних података.

3. ОЦЕНА ПОТРЕБНИХ ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА

Финансијска средства за примену овог споразума биће обезбеђена из буџета ресорних министарстава и других државних органа.

Међународну сарадњу у области размене и заштите тајних података наша земља је започела закључивањем Споразума између Владе Републике Србије и Организације северноатлантског пакта (НАТО) о безбедности информација и кодекса о поступању („Службени гласник РС- Међународни уговори” 6/11) и Споразума између Републике Србије и Европске уније о безбедносним процедурама за размену и заштиту тајних података („Службени гласник РС – Међународни уговори”, бр. 1/2012). За потребе примене ових споразума формиран је Централни регистар за стране тајне податке у Канцеларији Савета за националну безбедност и заштиту тајних података као и подрегистри у Министарству спољних послова, Мисији Републике Србије при НАТО у Бриселу и Мисији Републике Србије при Европској унији, Министарству унутрашњих послова, Министарству одбране и Безбедносно информативној агенцији. Размена тајних података са НАТО и Европском унијом, без обзира на то што су споразуми потврђени, отпочела је тек када су Центрани регистар и

подрегистри у напред наведеним мисијама, министарствима и другим органима формиран и прошли сертификациону посету експертског тима НАТО, а затим и Европске уније.

С обзиром на то да у нашој земљи већ сада постоје капацитети у оквиру постојећих регистара за размену тајних података, иста процедура која је примењена за потребе размене тајних података са НАТО и Европском уњим биће примењена и са другим државама. Што значи да је за проширивање постојећих регистарских капацитета, уколико они нису довољни, посебан договор српске и друге уговорне стране, а затим и да се реализују сертификационе посете експертских тимова обе земље који ће се уверити да су исуњени сви безбедносни услови за чување тајних података у Централном регистру и подрегистима у другој држави.

У складу са напред изнетим указујемо да капацитети за размену тајних података постоје, а њихово проширивање или отварање посебних регистара у другим органима за тајне податке чешке стране је дуг процес којем претходи одлука обе стране и формирање регистра о чему ће се благовремено планирати средства сви органи у складу са обимом размене тајних података и финансијским могућностима за сваку буџетску годину.